

WORLD PARROT TRUST

PSITTASCENE SPRING/VÅREN 2016

Översättning Lars Persson/Maria Rogstadius

www.parrots.org

sweden@parrots.org

INNEHÅLL

2	Från redaktören - <i>Desi Milpacher</i>
4	Obesjungna hjältar som räddar arter - <i>Durán-familjen och den blåstrupiga aran</i>
8	Boogie och kakaduorna i plastflaskor - <i>Uppdatering från Maharani Zoo, Indonesien</i>
10	Ett projekt som involverar många - <i>Volontärer i Araprojektet</i>
13	Zoomarina anläggningar för bevarande - <i>EU-parker stödjer papegojor</i>
16	Den rädda papegojan - <i>Sidor om sällskapsfåglar</i>
19	Parrots in the Wild ("Papegojor i det fria") - <i>Utdrag från boken och en intervju med en av författarna</i>
21	PsittaNytt - <i>Papegojnyheter och händelser</i>
24	Papegojor i det fria - <i>Rödbröstad hackspettspapegoja</i>

Från redaktören

Det förekommer ofta negativ information i media dessa dagar, åtminstone känns det så. Därför uppskattar vi berättelser som är uppbyggande i stället för nedbrytande. Detta gäller särskilt berättelser om papegojor. Vi vid World Parrot Trust hyllar personer som skyddar sitt privata land till nytta för det vilda. Vi blir lyckliga då djurägare lägger ner tid på att förstå sina sällskapsdjur. När många volontärer underlättar arbetet för den dedikerade staben i fält så hyllar vi dem. Och när folk stödjer WPT-projekt är vi exalterade. Detta är ett slags positiv känsla som vi alla behöver och inte ett konstant flöde med elakheter och ondska. Att veta att människor från alla hörn av denna lilla blåa planet arbetar tillsammans för en speciell fråga. Vi vid WPT ser en massa godhet. Något av detta finns i denna upplaga av *PsittaScene*.

Först så ser vi en värld av välvilja vid Araprojektet med ett antal volontärer som gör stor skillnad för aror i Costa Rica. Vi ser det i *Parrots of the Wild - A natural history of the*

world's most captivating birds - Cathy Toft och Tim Wrights enorma ansträngning att sammanställa all känd forskning om papegojor och att sammanställa denna till en läsbar tillgänglig volym. Sedan finns det lokalbefolkning såsom Duráns i Bolivia som hjälper till att skydda blåstrupiga aror genom att skydda deras habitat. Det finns en plats i Indonesien - Maharani Zoo - som åtog sig uppgiften att hjälpa och rehabilitera kakaduoer som några försökte smuggla in i plastflaskor, så kallade "Bottle Cockatoos". Och slutligen instruktören Lisa Desatnik (en av Dr. Susan Friedmans studenter) som reder ut ett mysterium om vad som orsakar rädsla hos hennes sällskapsfågel, allt genom att vara observant och tålmodig. Vi applåderar alla som agerar positivt. Vi tackar alla som gör goda saker för papegojor. Det ger omätlig hjälp.

Desi Milpacher - redaktör

På våra omslag

FRAMSIDAN Ett par akut hotade blåstrupiga aror (*Ara glaucogularis*) vid sina bon i Beni, Bolivia. Foto © Darío Podestá.

BAKSIDAN Vild rödbröstad hackspettspapegoja (*Micropsitta bruijnii*) som fotograferats på Seram Island. Dessa små papegojor mäter endast 9cm i längd. Photo © Charles Bergman.

Citat: ...lyckligtvis för arorna så utrotade tjuvjägare dem inte helt.

Obesjungna hjältar

Bevarandearbete involverar ofta enskilda individer som är lika betydelsefulla som forskarna. Med det enda ändamålet att bevara naturen har dessa personer vidtagit åtskilliga åtgärder mot de hot som påverkar arterna.

Obesjungna hjältar som räddar arter:

DURÁN-FAMILJEN OCH DE BLÅSTRUPIGA ARORNA

Av José Antonio Díaz-Luque, López Ramírez, V.G, I, Rivero Guzmán, R., Ten, S. & Velarde Jordán, A.M. Foton och artikeln © *Blue-Throated Macaw Project*

DET FINNS MARKÄGARE I BOLIVIA som kan anses vara hjältar och hjältinnor. Med enda skäl att bevara naturen, då till och med innan bevarandegrupper kommit till platsen, så gör dessa personer ett anmärkningsvärt arbete för bevarandet av inhemska arter. Detta har visat sig vara särskilt viktigt i Beni, en låglandsregion i Bolivia, i ett projekt som stöds av World Parrot Trust och som går ut på att bevara den blåstrupiga aran (*Ara glaucogularis*). Den blåstrupiga arans Benihabitat kännetecknas av sin rika flora och fauna. Detta faktum har lett till att människor exploaterar dess resurser oavsett hur negativ denna miljöpåverkan är. I Bolivia är arter sådana som den blågula aran (*Ara ararauna*), den gröningade aran (*Ara chloropterus*) och den blåstrupiga aran ledsamma bevis på handlares och jägares tråkiga framfart. Under 70- och 80-talen tilltog efterfrågan på vilda papegojor och aror på den internationella marknaden. Människor i huvudsakligen utvecklade länder efterfrågade exotiska sällskapsdjur och bland dessa var arorna särskilt önskvärda.

Att fånga papegojor för handel var lika enkelt som ödeläggande. Handlare kom till byarna i Beni och sökte intresserade att ta del i denna lukrativa och växande bransch. *Paraba's* (papegoj) jägare, "*paraberos*" som de kallades var skickliga i att finns de bästa platserna för sina fällor och att fånga det största antalet fåglar.

I de flesta fall hade de markägarnas tillstånd att fånga fåglar. Men inte alla i lokalbefolkningen tillät dessa invaderare att utnyttja landets rikedomar. Några förstod sig inte på handeln eller litade inte på dessa främmande personer och ville därför inte vara en

del av verksamheten.

Paraberos som visste var fåglarna höll till fick tillgång till marken och hade intentionen att fånga så många fåglar som möjligt. Genom att använda ett lockbete (vanligen en fångad fågel eller en sällskapsfågel) och ett rudimentärt system med nät som installerats på trädgrenar så drev de vilda fåglar in i fällan. Fåglarna fångades sedan en efter en och sattes i burar. Handlare, som var de verkliga vinnarna på denna aktivitet, kom sedan och lastade sina tomma flygplan med förskräckta papegojor. Vid denna tid började lokala hjältar och hjältinnor att dyka upp, de som ansåg att ingen inklusive de själva inte ägde Benis vilda djur. En av de mest framträdande var Durán-familjen vars fasta beslutsamhet och engagemang har hjälpt till att bevara en subpopulation av den blåstrupiga aran. Familjen vägrade att ta emot ersättningar från paraberos genom att tillåta tillgång till sin mark och klargjorde att fångstmän inte fick tillåtelse att passera. Under tiden plundrade dessa fångstmän bon på närliggande fastigheter och påverkade därmed arapopulationerna inom hela området.

Vid denna tid sökte man speciellt efter blåstrupiga aror efter som de var mera sällsynta och därför mera efterfrågade. Personer kunde betala upp till 10 gånger mer för en blåstrupig än en blågul ara. Durán-familjen liksom många andra kunde bevittna bevarandeexperters ankomst och detta med öppna armar. Mötet mellan dessa två kategorier underlättade betydligt för forskarna - familjen hade detaljerad kunskap om fåglarna om vad de åt och hur många ungar de födde upp. De hade också kunskap om områdets rovdjur. Vi, forskarna, lyssnade noga och gjorde anteckningar. Vi lärde oss av Duráns erfarenheter och kunskap, fakta om arorna som var kända sedan länge och som hade överförts från generation till generation.

Genom att använda denna värdefulla information så började vi en grundlig studie av den blåstrupiga aran i det fria. Vi visste att det var en särskild art av aror och att den bebodde en väldigt stor region i bolivianska Amasonas men vi visste ingenting om populationen eller ekologin. Vi visste bara att den var hotad.

Den viktiga kunskap som Duráns hade om dessa fåglar hjälpte oss att skynda på aktioner som reducerade hoten som påverkade denna art. Den tillät forskare att påbörja stödutfodring av ungar för att öka överlevnadsgraden och att skydda deras bon mot kända rovdjur. Familjen visste också var nya fågelpopulationer fanns så forskare kunde studera dem.

Tack vare bevarandeexperter och personer som Duráns finns fortfarande blåstrupiga aror och kan ses flyga och avteckna sig mot den bolivianska himlen. Lyckligtvis har det blivit en gradvis förbättring av antalet vilda fåglar, inte bara av denna art utan av papegojor generellt.

Människor ser fler och fler papegojor eftersom det inte fångas så många längre vilket är en trend som noterats av många som vi mött under våra resor då vi bedrivit fältarbeten. Och lyckligtvis för arorna så utrotade jägarna och fångstmännen inte arorna helt. Nuförtiden är Durán-familjens ägor en medelpunkt för det vilda. Den blåstrupiga arapopulationen har ett tillskott av 15 ungar årligen och många arter som jaguar (*Panthera onca*), manvarg (*Chrysocyon brachyurus*), jättemyrslök (*Myrmecophaga tridactyla*) och den imponerande chacoörnen (*Harpyhaliaetus coronatus*) har också gynnats.

De lever alla i detta rika land, ett tydligt exempel på att människor och djur kan samexistera och samarbeta för bevarandet av naturliga habitat och de arter som finns där.

Arbetet i det blåstrupiga araprojektet dedikeras till alla familjer, särskilt Duráns, som i tystnad har hjälpt till med att bevara dessa speciella fåglar och många andra arter av vilda djur som bebor detta vackra land som heter Beni.

Vi alla inom projektet önskar visa vår djupaste respekt och tacksamhet till dem för deras fortsatta stöd, dag efter dag, så att vi kan uppnå våra mål inom projektet. Dessa familjer är otvivelaktigt hjältar i den blåstrupiga arans bevarandehistoria.

Bildtexter:

Blåstrupiga aror som putsar varandra
En av föräldrarna går in i bohålet
Barn som observerar fåglarna vid ranchen
Blåstrupiga ungar som nästan är flygga
Flygbild som visar arornas fragmenterade habitat

Om projektet

Det blåstrupiga araprojektet är ett samarbetsprojekt mellan flera bolivianska och internationella partners samt World Parrot Trust. I över 15 år har dessa organisationer arbetat tillsammans för att bättre förstå arornas villkor och vilka hot de möter och för att finna effektiva lösningar för deras bevarande.

Bevarandet av den blåstrupiga aran (*Ara glaucogularis*)

Den vilda populationen:

110-130 kända individer.

Förekomst:

De förekommer i tidsmässigt översvämmade savanner i Llanos de Mojos i norra Bolivia, öster om övre Río Mamoré, Beni.

Historia:

Fåglarna återupptäcktes 1992 och innan dess fångades fåglarna till nära utrotning för handel som sällskapsfåglar och lämnade en liten population som var spridd över ett stort område vilket utgjorde deras habitat. Om än fångsten av fåglar upphörde för två årtionden sedan är den återstående populationen i ett kritiskt läge eftersom det endast finns 10-15 kända häckande par i det fria.

WPT-samarbete: Sedan 2001 har World Parrot Trust lett aktiviteterna att rädda denna art. WPT och dess partners fortsätter att stödja skötseln av vilda häckande par och deras ungar, leder populationsundersökningar och andra studier, spårar fåglar per satellit, minskar hoten mot dessa fåglar och analyserar genesen hos vilda populationer samt hos sällskapsfåglar. Extra ansträngningar inkluderar ett uppfödningprogram för reintroduktion samt ett utbildningsprogram för samhället.

Mer att lära genom:

tinyurl.com/btmproject

Boogie och kakaduorna i plastflaskor

UPPDATERING OCH FOTON AV MEHD HALAOUATE

Det är bilder som inte glöms så fort - foton som visar papegojor som klämts in i plastflaskor med litet eller inget rum att andas. Hur kan en person glömma; hur kan någon med en gnutta medkänsla glömma?

Fåglarna, över två dussin, togs från Aru Islands skogar som är belägna mellan Papua och Australien. De smugglades på en färja i Ambon med slutort på fågelmarknaderna i Jakarta. **Under fyra miserabla dagar hölls de gömda i väskor utan mat och vatten.** Det fanns ytterligare 8 fåglar då de flesta transporterats till Zoo men en var utan räddning och dog dagen därpå. Jag såg dessa papegojor för första gången då de sändes till Maharani Zoo på östra Java, Indonesien.

Det var ett egendomligt och emotionellt möte - en sammansatt blandning av sorgsenhet, tankar på vad de utstått och lycka över att de mot alla odds hade lyckats överleva. För de överlevde eftersom World Parrot Trust gick in och skaffade medel och spred information om fåglarna. Medlemmar, donatorer och vänner svarade snabbt.

Det var snart tid för mig att åter besöka och kontrollera dessa vackra fåglar. Det var fortfarande sju stycken som återhämtade sig långsamt och en som visade tecken på sjukdom. Denna fågel brydde sig inte om min närvaro. Faktum är att den tycktes vänta på min hjälp så tam var han.

Tillsammans med de räddade kakaduorna fanns det en annan fågel, nämligen en ädelpapegoja. Zoo-staben kallade honom Boogie och han är skälet till att han och kakaduorna räddades. Smugglarna som var obekanta med reglerna i landet steg av färjan i en hamn i Surabaya, en med en ung papegoja på skuldran, vilket alla kunde se. När polisen arresterade honom kom några av passagerarna fram och informerade om ett par väskor varifrån hördes ljud och rop.

Första gången jag träffade Boogie vid Maharani Zoo trodde jag inte han skulle klara sig. Han såg undernärd ut och fjädrar saknades. Han satt i ett hörn och undvek kontakt. Staben hjälpte honom till att få hälsan tillbaka och gav honom olika slags föda, terapeutisk dusch och man utförde övningar med honom.

Boogie är nu mycket aktiv och frisk och de återstående kakaduorna återhämtar sig långsamt efter sin prövning. Boogie tjänar nu som ambassadör och undervisar Zoo-besökare om farorna med handel med fåglar.

Bildtexter:

Vänster: Mehd besöker zoo-staben och Boogie, en ädelpapegoja (*Electus parrot*, *Electus roratus*) som räddats med kakaduorna.

Höger: En nyfiken gultofskakadua (*Cacatua galerita leonora*) skalar ivrigt på ett rep.

Mitten nedtill: Boogie väger sig villigt.

Motsatt sida, nedtill: Gultofskakadua återhämtar sig kort efter konfiskeringen.

UPPDATERING AV "INDONESIA NINE"-KAMPANJEN

2015 skickade WPT-supportrar väl behövda medel på över \$6,300 (USD) som hjälp att rädda dessa fåglar och bevarandeåtgärder för papegojor i Indonesien.

OM FÖRFATTAREN

Mehd Halaouate är projektchef för World Parrot Trust i Indonesien, där bland andra projekt, han har hjälpt till med att där skydda den lilla återstående populationen av gultofskakadua. Mehd är dessutom ledare för uppfödningssentrumet vid Green School i Sibang, Bali.

ETT PROJEKT SOM INVOLVERAR MÅNGA: Volontärerna i Araprojektet

ARTIKEL OCH FOTON AV MATT KIRCHHOFF

Bo, en nytexaminerad student från Vermont, undrade troligen hur han kunnat dra det kortaste strået. Jag hade närmast mig honom när morgonens stabsmöte var på gång. Mötet var på spanska och jag trodde jag kunde luta mig mot honom vad gäller översättningen. Jag besökte Araprojektets fältstation i Costa Rica. Denna särskilda fältstation ligger vid Punta Islita, en liten stad där alla vägar slutar på den torrare Stilla havssidan av landet. Avlägset, soligt, vackert....

Jag kunde förstå varför volontärer tyckte om platsen. Jag såg nämligen skuggan från hammockarna. Min siesta på stranden varade dock inte så länge.

Stabsmötet började klockan åtta prick. Inte vid början av arbetsdagen utan efter det att arbetet pågått två timmar med att dela frukter och grönsaker, rengöra mat- och vattenskålar, checka fåglarna och leverera frukost till papegojorna. Papegojfamiljen vid Islita omfattar ungefär 150 fåglar, främst ljusröda aror (Ara macao) som huserar i ett dussintal voljärer, spridda i den parklika omgivningen. Kanske är starten klockan 8 praktisk. Det är svårt att koncentrera sig och hålla ett stabsmöte när arorna är hungriga och vill ha sin frukost. Då volontärerna kom in i köket för mötet undrade jag var är stolarna? Jag har varit på åtskilliga möten i mina dagar och vid alla möten har stolar funnits. Inte här. Detta var ett stabsmöte vid Islita som utfördes stående med avsikt att det skulle gå snabbt, koncentrerat och effektivt. Kan ni föreställa er detta?

Mötet leddes av Celine, en veterinär från Frankrike på ungefär 20 och några år. Hennes veterinärkunskaper bidrar mycket i samband med de tester som utförs rörande sjukdomar och parasiter, passande dieter och i utvecklingen av hälsoprotokoll för att hålla fåglarna i god form. Dessutom finns Celine och Bo. Även Fabio deltog, en arbetare från ett nära samhälle, Mauricio, biolog från Mexiko samt Alina och Julia, två volontärer från Tyskland. Araprojektets exekutiva direktör Dr. Sam Williams (UK) deltog inte eftersom han körde en volontär Sophie från Holland till busstationen och för att plocka upp en ny volontär.

Frånvarande denna morgon var också Islita-chefen Angharad från Australien som var ledig denna dag, om än hon ledde en tur under eftermiddagen. Dessa personer hade kommit från Jordens alla hörn med önskan att hjälpa papegojor.

Alla med undantag för Fabio och jag kunde kommunicera på 2 eller 3 olika språk. Mötet hölls på spanska. När någon kämpade med att finna ett ord fanns det snabb hjälp att få. Fastän dessa volontärer troligen inte hade kommit för att lära sig spanska blev det säkerligen en sideeffekt.

Celine gick omkring i rummet och bad var och en om en snabb rapport över vad de observerat denna morgon. Hur var deras fåglar? Var behövdes insatser? Vilka prioriterade aktiviteter fanns för dagen? Rapporterna varierade. Ett lås som inte fungerade i voljär 9B, ett par i voljär 7 som visade tecken på att häcka, desinfektionslösningen i fotbaden var alltför svag.

Alla hade sina jobb för dagen...bygga holkar, rengöra voljärerna, mata fåglar, bygga spår. Det var ett samarbete för att göra prioriteringar och det fanns ingen brist på arbete. Volontärerna höll ögonen öppna efter olika problem och olika saker som måste tas upp.

Celine skrev ner dessa på ett ritblock och kryssade för punkterna efterhand. Jag undrade hur volontärerna verkligen kände för projektet. Efter timmar så närmade jag mig dem individuellt för att få en ärlig mening om vad de tyckte om eller inte tyckte om rörande denna erfarenhet. Jag fann att de alla värdesatte att bidra till projektet. Ingen tyckte om att stressa men inte heller att ha för lite att göra.

De två volontärerna från Tyskland hade gjort en utfästelse att stanna extra länge. Detta var det fjärde projektet de deltagit i och de ansåg att just detta projekt var bland de bästa. De uppskattade samarbetsformerna och utbildningen som de fick samt känslan av att göra skillnad. De tyckte om människorna som de levde och arbetade med inom projektet. Gruppen uppskattade märkbart varandras sällskap.

Senare på dagen hängde jag med en turistgrupp som Angharad guidade i området. De lyssnade koncentrerat på hennes ord vilket inte förvånade på grund av hennes omfattande kunskap och hennes sätt att framföra denna på ett tydligt sätt.

Hon hade också närvaro och alltid nära till ett leende vilket gjorde henne väldigt tillgänglig. Hon förklarade målet med Araprojektet för besökarna. Fastän några av fåglarna hade räddats var detta inte en räddningsstation för fåglar. Detta var ett bevarandeprojekt anmärkte hon och projektet syftade till att återupprätta vilda populationer i hela Costa Rica och att återställa populationer som utarmats genom habitatförlust och av årtionden av exploatering för handel.

Då vi tog oss tillbaka till besökscentrumet/köket/bostaden längs en dammig väg så stannade vi på grund av de kraftiga rop från ett dussin briljanta ljusröda aror som samlats vid en matningsanordning i ett träd nära vägen. Fåglarna skrek gällt och hoppade glatt omkring och sökte efter sin favoritmat på plattformen. Deras redan livliga färger lyste påfallande starkt i solskenet.

Turens stjärnor hade anlant och gav ett starkt intryck på turens deltagare. Folk var vördnadsfulla och under 15 minuter så klickade och surrade kameror. Sedan då Angharad avslutat sitt tal så väntade vagnar för att hämta upp gästerna till sina hotell och tre eller fyra lämnade motvilligt. De ville veta vad mer de kunde göra förutom att lämna en donation i burken på bordet eller att köpa en papegojutsmyckad T-shirt och annat konstverk med fåglar på eller föreställande fåglar.

En ingenjör från UK erbjöd Angharad sitt kort och menade att om projektet behövde ingenjörskunskap rörande byggnader, sanitetssystem etc. så kunde de kontakta honom. Han skulle göra upp planer gratis. Angharad mottog erbjudandet med värme och med tack. Detta var inte nytt för henne. Det visade viljan att ge och det gällde inte bara turister utan också de som hon arbetade och levde med.

Då Angharad packade upp de lokala konstverken och visade sitt material så släppte jag tyst ned en sedel i donationsburken. Baserat på vad jag observerat de senaste dagarna, människorna jag mött, alla vackra aror, så jag kunde inte föreställa mig en bättre investering.

Bildtexter:

Överst till vänster: En större soldatara (*Ara ambiguus*) tar sin föda bland blommorna.

Överst till höger: Ett hemmagjort bo gjort av ett fat/tunna inväntar ockupanter. **Centrum till vänster:** Volontären Tom klättrar högt för att kontrollera boet gjort av ett fat/tunna.

Centrum till höger: Ljusröda aror (*Ara macao*) bildar en ring runt en matare. **Ned till till vänster och höger:** Stabsmedlemmarna Angharad och Mauricio diskuterar papegojomvårdnad.

Överst på nästa sida: Dr. Sam Williams (längst till höger) pratar med staben och volontärerna.

Om författaren

Matt Kirchoff är WPTs kommunikationsdirektör. Han är pensionerad biolog med erfarenhet från olika icke vinstdrivande styrelser. Han är volontär för WPT och arbetar från sitt hem i Anchorage, Alaska.

Om Araprojektet

Araprojektet är en licensierad, regeringsstödd bevarandeorganisation som sköts av icke vinstdrivande Asociación El Proyecto Ara. Dess primära mål är fokuserat på att återintroducera aror inom sina ursprungliga områden i hela Costa Rica. Om du vill veta mer om möjligheten att bli volontär inom Araprojektet besök deras website, thearaproject.org.

Zoomarina anläggningar...för bevarande

ZooMarine Roma (Italy) som stödjer WPT hade 2015 en 'World Parrot Day' (Världspapegojdag) för att öka medvetandet och funderingen till papegojornas bevarande. Cristiana Senni, WPTs sociala mediakoordinator/expert rörande fågelhandel medverkade vid evenemanget. WPT försåg dem med bilder som kunde användas i en papegojshow, information om papegojor i det fria och statusen på WPT-projekt samt armband för försäljning och/eller donation. Första dagen var det utbildningsaktiviteter och arbetsmöten för barn från lokala skolor som besökte platsen. Ansiktsmålning, fritt vid inköp av ett armband, och ett avsatt område med tränare och experter som var tillgänglig morgon och eftermiddag för att besvara frågor om papegojor, var populära aktiviteter. Avrundningen av dagen utgjordes av en fotosession med papegojor för en avgift av vilken hälften gick till WPTs bevarandeaktiviteter.

Zoomarine Algarve (Portugal), en annan World Parrot Trust-sponsor beslöt 2012 att uppdatera sin papegojshow och fokusera den på fåglars naturliga beteenden och de utmaningar de möter i det fria. Det beslöts att WPT skulle bli partner och sponsras. Under åren har parken tagit fram tusentals dollar som gått till papegojors bevarande. Under showen så visades WPT-projekt i en videopresentation som inspirerade besökarna att stödja bevarandeaktiviteter världen över. En ny modell av Consciência-museet presenterades också där bevarandeprojekt som parken stödjer visades upp tillsammans med en attraktiv visning av WPT.

Vi vid WPT är oerhört tacksamma för det arbete dessa båda stödjande och kreativa institutioner utför på ett fantastiskt sätt.

Den rädda papegojan

AV LISA DESATNIK

Är den där "helt plötsliga" rädslan verkligen helt plötslig? Jag har hört folk prata om deras papegojors plötsliga neurotiska, fobiska beteenden (eller andra husdjur, för den delen). Av till synes ingen anledning alls skriker deras älskade kompanjon, hugger, eller försöker fly undan händerna som tidigare bara associerats med positiva saker.

Vad jag hoppas göra är att hjälpa människor förstå att de "fobiska" beteenden som beskrivs ovan inte bara helt plötsligt dyker upp en dag. Inget beteende sker i ett vacuum. Mätbara och observerbara beteenden är ett djurs verktyg för att få konsekvenser inom sammanhanget av den omgivande miljön. Med andra ord, om en papegoja plötsligt börjar skrika, hugga eller försöka fly från en hand som den klivit upp på hundratals gånger tidigare, då måste NÅGONTING ha skett för att få papegojan att skapa en negativ association till handen.

Jag hade min första praktiska erfarenhet av denna typ av detektivarbete för många år sedan när min timnejako, Barnaby, som tidigare hade varit glad över att tillbringa hela dagen med sitt huvud pressat mot mitt (med lite lekpauser då och då), helt plötsligt "fick panik" när han klev upp på min arm. Han gavs ifrån sig ett blodisande skrik, flämtade kraftigt, flög tillbaka till buren och sprang till baksidan. Det var hjärtslitande för mig att jag så plötsligt kastats in i rollen av ett elakt monster, utan att jag ens visste varför.

Varje gång det skedde fick jag gå igenom en systematisk desentiseringsplan för att skapa positiva associationer med min arm. Eftersom Barnaby var van vid att få mycket positiv förstärkning från mig för sina beteenden, kunde vi arbeta oss igenom det relativt snabbt, men min utbildning lärde mig att det måste finnas ett skäl till varför detta skedde så sporadiskt.

Applied Behaviour Analysis (ABA, tillämpad beteendeanalys) är ett systematiskt sätt att lösa beteendeproblem som innebär att man tittar på det mycket specifika beteendet (till exempel att en fågel bits eller skriker) och det relaterade beteendesammanhanget som signalerar och förstärker det. Vi frågar, "Vad hände *omedelbart* innan beteendet (antecedent) som startade det hela?" och "Vad hände *omedelbart* efter beteendet för att förstärka det (konsekvens)?".

Med min ABA-hatt på mig påbörjade jag processen att utvärdera Barnabys omgivning vid dessa "fobiska" beteenden. Detta är vad jag kom fram till:

Det finns ett fönster i fågelrummet som vetter mot gatan. Under soliga dagar, när en bil kör förbi, ljuset som reflekterades i metallen och glaset for från en vägg till en annan. Om min granne parkerade sin bil på ett specifikt ställe på en specifik tid och om Barnaby råkade sitta högt upp just då, så svävade det elaka ljuset istället. Varje gång Barnaby hoppade upp på armen och blev förskräckt, så kom det där "trigger-ljuset" utifrån gatan.

Så Barnabys rädsla för min arm på eftermiddagen var verkligen inte så plötslig och oväntad! Det var endast på grund av min dåliga timing som Barnaby började associera mig med de där elaka läskiga ljusen som kom utifrån fönstret.

Barnaby uppvisade två typer av beteenden. Ett av dem var en automatisk, ofrivillig respons till ett kraftigt ljus (panikskrik, flykt). Med vetenskaplig terminologi kallas detta ett obetingat eller respondent beteende då det inte var något som Barnaby hade lärt sig följdes av enbart bra saker. Å andra sidan var hans beteende att kliva upp definitivt inlärt. Vetenskapsmännen kallar det operant inläring.

Betänk användandet av en klicker (ett litet mekaniskt ljudredskap som markerar beteendet som förstärks). Klickern i sig självt är betydelselös för ett djur. Det får bara värde om en duktig tränare upprepade gånger parar ljudet med en belöning - en förstärkare. Klicket får då ett förstärkande värde.

Samma typ av association skedde med Barnaby, men en negativ en. Att vara på min arm - något som alltid hade gett honom positiv förstärkning tidigare - blev parat med det rädsloreaktionen. Precis som orden "duktig kille" kom att bli associerad med solrosfrön, blev hans position på min arm associerad med det läskiga ljuset.

Med den analysen klar blev min beteendeförändringsplan inte särskilt svår. Jag använde antecedent-arrangemangsstrategier (jag gillar att tänka på det som "förebyggande" strategier). Jag försökte komma ihåg att dra ner gardinen under vissa tider på dagen, och de dagar jag inte kunde eller hade glömt göra det bad jag honom inte att sitta på armen. Han lärde sig istället att gå in i sin bur vid den tiden på dagen.

Den lilla förändringen innebar skillnaden mellan en papegoja som blev omedelbart fobisk för min arm, till en som fortsatte vara min kompanjon istället.

Tänk alltid på att med levande varelser finns det alltid miljö- eller hälsoelement som vid varje given tidpunkt kan påverka beteenden. Att metodiskt analysera det kommer hjälpa dig att hitta den mest positiva och minst påträngande lösningen för dig och din papegoja.

Om författaren

Lisa Desatnik, CPDT-KA, CPBC, är en certifierad beteendekonsult genom International Association of Animal Behavior Consultants (IAABC). Hon arbetar som djurtränare (mestadels med hundar, men erbjuder även konsultationer om papegojors beteende) i Cincinnati, Ohio. Hon har studerat positiv beteendehantering och applicerat beteendeanalys (ABA) sedan hon mötte och blev inspirerad av sin första lärare, Dr Susan Friedman, Ph.D., professor emeritus, psykologiavdelningen vid Utah State University. Lisa är också medlem i Association of Professional Dog Trainers and the Pet Professional Guild. Läs Lisas beteendeblog på www.SomuchPETential.com.

Smygtitt

PAPEGOJOR I DET FRIA

"Mina resor till de orörda regnskogarna djupt in i Amazonområdet på 70-talet gav mig en skymt av hur min födelsekontinent Nordamerika måste ha sett ut innan de europeiska utforskarna kom dit på 1400-talet... Under ett annat tillfälle av insikt i min karriär som naturforskare besökte jag de gamla lövträskogarna vid Congarees flodbankar i South Carolina under tidigt 70-tal, när de fortfarande var privatägda.

Med en andakt normalt reserverad för katedraler begav sig min doktorandhandledare John Terborgh, hans kollega och plantekologkamrat Egbert Leigh Jr, samt jag själv in i den majestätiska skogen som en gång varit flodbotten. Den här utforskade stigen var en utomordentligt sällsynt spillra av skogen som en gång täckte stora delar av östra Nordamerika... den förundran och hjärtslit jag upplevde den dagen i Congaree har aldrig lämnat mig. Min olust har fortsatt på grund av skogens tystnad och frånvaron av djur som borde ha varit där. Tillsammans med andra invånare borde Congarees flodbotten varit fyllda av tjattret och blänket av parakiter i full färd med att undersöka, utforska, leka, och låtsasbråka."

-Författare Catherine A Toft, PhD

Parrots of the Wild: A Natural History of the World's Most Captivating Birds ("Papegojor i det fria: en naturhistoria om världens mest fascinerande fåglar")

Denna passage reflekterar tydligt medförfattaren Cathy Tofts sorg över förlusten av biodiversitet i världens skogar. Hennes olust över dessa upptäckter hjälpte till att starta hennes beslutsamhet att kämpa för den naturliga världen, och för papegojor i synnerhet. Parrots of the Wild var ett sätt för henne att nå ut till folk om vilda papegojors liv och att fira dessa underbara fåglar. Njut av följande utdrag från hennes bok - kanske kommer det spröra dig att hjälpa till du med. - Redaktören

---

Kapitelutdrag:

PAPEGOJOR SOM DE MEST MÄNSKLIGA AV FÅGLAR

Sidorna 261-263

Forskningen om vilda papegojor som skildras i denna bok väver en rik historia om deras biologi, ekologi och evolution som alla ekar ett gemensamt tema. Papegojor representerar ett speciellt anpassningsbart beteendemönster som de delar med få andra djur. På det stora hela är papegojor, oberoende av storlek, relativt långlivade; de förökar sig långsamt, fostrar några få avkommor lite då och då; som ofta livslångt monogama föräldrar tar de hand om sina ungar som vore oförmögna att klara sig själva; de lär mycket av det de behöver veta från sina föräldrar och flockkamrater med hjälp av sina extra stora hjärnor; de leker, ofta även efter ungdomstiden; de kommunicerar med hjälp av ljud som de hittar på och härmar; de lever socialt i små grupper; och är beroende av lokalt rikliga men vitt spridda, föränderliga och oförutsägbara naturtillgångar. Papegojorna delar detta anpassningsbara beteendemönster med vissa primater (apor, markattor och människor), valdjur (valar och delfiner), elefanter och kråkfåglar (kråkor och korpar), i större eller mindre grad [...] Kopplingen verkar speciellt stark mellan papegojor och en specifik art - vår egen. Vi människor strålar samman med papegojorna vad gäller den uppsättningen anpassningsbara egenskaper genom en blandning av härstamning från en gemensam förfader (homologi) och konvergent evolution genom naturligt urval (analogi).

Kom ihåg att naturligt urval är den process genom vilken organismers egenskaper är formade som reaktion på en given miljö, så att dess organismer ska kunna fungera så bra de kan. Man kan därför säga att papegojor är de mest mänskliga av fåglar, uppbackat av starkt stöd från vetenskapen. Vänta, säger du kanske. Är inte ett sådant påstående uppenbart antropomorfistiskt? Beteckningen antropomorfism slängs runt ganska ofta nu för tiden i många kretsar. I den här epilogen känns det passande att sätta antropomorfism i ett väl valt sammanhang, då huvuddelen av vetenskapliga studier om papegojor pekar på dessa evolutionära parallellerna till människor. Antropomorfism kan definieras som misstaget att felaktigt tillskriva mänskliga drag till andra arter.

Många forskare tycker numer att den tidigare fokuset på att undvika antropomorfism skapar en oacceptabel barriär till forskning, tankar och diskussioner som skadar utvecklingen i många fält. Vi är alla fattigare vad gäller vår förståelse av både människor och ickemänskliga djur på grund av dessa tidigare förutfattade meningar.

För att gå tillbaka till papegojor, vi är därför inte antropomorfiska när vi erkänner att papegojor delar vissa egenskaper med människor. Även om en del av dessa egenskaper, till exempel grundläggande hjärnstruktur (kapitel 4), kommer från vårt gemensamma arv som ryggradsdjur, har de flesta uppkommit genom konvergent evolution, som har diskuterats löpande genom i denna bok. Naturligt urval har format papegojor och människor som en reaktion på miljön som våra förfäder levde i. Vi delar stora hjärnor och ett beroende av inlärning eftersom vi är sociala djur, anpassade till att lösa problem i grupper av individer istället för att ge oss ut på egen hand.

Papegojor och människor (och andra primater, och valdjur, kråkfåglar och elefanter) är sociala och intelligenta eftersom naturtillgångarna som de är beroende av är lokalt rikliga men knappa och oförutsägbara på större rymd- och tidsskalor. Förmågan att kunna skörda sådana tillgångar effektivt är hjälpt av minne, flexibla sociala interaktioner och kanske delandet av information om resurser. En naturlig följd av gruppmedlemskap och ett beroende av inlärning är lång livslängd och icke ofta förekommande förökning. På det sättet kan de få avkommorna noga vårdas så att de uppnår tillräcklig färdighet och kunskap innan de blir självständiga.

Papegojor råkar också dela vår uppfinningsrika användning av vokaliseringar, förmodligen som ett mer flexibelt sätt att kommunicera i denna sociala omgivning. Efter att ha tänkt länge och noga på varför papegojor utvecklade röstinlärning har jag kommit fram till hypotesen att människor först utvecklade röstinlärning på grund av liknande anledningar. Jag tvivlar på att människor utvecklade röstinlärning i förväntan om att bygga stora civilisationer och bibliotek - evolution fungera inte på det sättet. Istället tror jag att människorna utvecklade röstinlärning för att stärka deras användning av sång, och därför vissa aspekter av musik, av samma anledningar som papegojorna lärde sig röstinlärning för att stärka deras kommunikationer.

På grund av de många evolutionära parallellerna mellan människor och papegojor, antar jag att mänsklig sång och musik först användes till uppvaktning och för att etablera gruppidentitet och gruppsammanhållning. Imiterande ljud används främst i dessa syften hos andra djur med röstinlärning och mänsklig sång används fortfarande idag till dessa syften. Nyligen studier etablerar att papegojor har förmågan att synkronisera till en takt, det vill säga anpassa sina rörelser till musik, som har rapporterats i flera av artiklarna som citeras nedan. I dessa publikationer stöder författarna hypotesen att musikalisk förmåga och röstinlärning är djupt bundna hos både papegojor och människor.

Således kan röstinlärning mycket väl ha utvecklats och haft samma funktioner för människor som vi vet att det haft för papegojor. När röstinlärning väl var etablerad hos människor kunde det sedan användas för flexibel kommunikation mellan gruppmedlemmar för att lösa problem. Jag antar att samma process finns med i spelet vad gäller papegojor, om än i betydligt förenklad grad jämfört med denna egenskap hos människor. En del papegojarter i synnerhet verkar förmögna att använda imiterade ljud som beteckningar och att sammankoppla dessa beteckningar syntaktiskt, med grå jako som bästa exempel. En lärdom jag därför hoppas kunna dela med mig från trädarna sammanvävda i boken är att en grupp fåglar, papegojorna, har mycket gemensamt med vår egen art. Denna slutsats kommer från en vederhäftig samling av noggrann vetenskaplig forskning. Det är inte antropomorfiskt att dra den slutsatsen utan det framställer ett insiktsfullt exempel på konvergent evolution. Att

säga att människor är de mest papegojlika av däggdjur vore precis lika riktigt. Vi människor älskar papegojor och fascineras av dem för att de är lika oss, och vi är lika dem. Mitt slutgiltiga hopp är att denna kärlek och fascination kan omvandlas till att ge dem bättre liv både i fångenskap och i det fria.

*Utdrag från Parrots of the Wild, publicerat av University of California Press.
ISBN: 9780520239258*

Bildtexter:

Ett par elfenbensparakiter, *Eupsittula canicularis*, högt uppe i ett trä. © Hans D. Dossenbach

En liten flock blåhövdade papegojor (*Pionus menstruus*) i södra Pará, Brasilien. © Carlos Yamashita

---

Medförfattarintervju

Vi hade nyligen möjligheten att prata med Dr Tim Wright, medförfattare till Parrots of the Wild: A Natural History of the World's Most Captivating Birds tillsammans med Dr Cathy Toft. Båda tog till sig den enorma uppgiften att sammanställa forskningsdata om vild papegojor för boken. Tragiskt nog blev Cathy plötsligt sjuk medan hon sammanställde det slutgiltiga utkastet och hon levde inte länge nog att se boken publiceras. Som tur var tog Dr Wright, hennes medarbetare, forskningskollega och vän, på sig att färdigställa boken. Nedan har vi ett utkast från intervjun med Dr Wright.

Fråga: Boken lägger fram mycket information om vad vi vet nu, men den lägger också fram många frågor. Den innehåller till exempel en härlig mening som avslutar en diskussion angående papegojor som äter frukt - som är rika i kolhydrater men låga i protein - som konfronterar ett olösligt mysterium om hur fruktätande papegojor kan bli så stora. Var tror du att vi är vad beträffande hur mycket vi vet om papegojor?

Vi har mycket kvar att lära oss, och en del av det är att utveckla nya verktyg och nya sätt att tänka på hur och varför djur fungerar i den naturliga världen. För att svara på frågan direkt, så tror jag att vi skrapar på ytan. Jag tycker att det boken gör är att den skissar en papegojas grundläggande huvuddrag: intelligens, kommunikation, kognitiv förmåga, parningssystem. Vi går igenom de generella mönster vi redan vet om, men de är baserade på relativt få av de 350+ papegojarter som finns.

Papegojorna har utvecklats i jordens alla hörn och i en mängd olika sorters habitat, så vi kan vänta oss att det kommer bli en rad olika evolutionära reaktioner till dessa olika habitat under miljontals år. Det kommer leda till många intressanta skillnader arter emellan. Jag tror att nästa generations arbete med papegojor kommer att handla om att ta dessa ämnen och börja jämföra dem mellan nära besläktade arter i olika habitat, hur har den evolutionära tiden inverkat och hur reagerar de på miljön.

Fråga: Betyder det att det kommer behövas många fler fältstudier eller kan detta göras med laboratoriefåglar?

Jag tror att de två olika sorters studier kan komplettera varandra, speciellt när vi får nya verktyg att forska på. En av anledningarna att vi är lite bakom vad gäller papegojor jämfört med en del andra typer av fåglar är att de är utmanande djur att studera. De är ofta duktiga flygare, så de rör sig över stora områden, de lever ofta i stora flockar, så att följa specifika individer och hur de relaterar till andra individer kan vara svårt och kräver teknologi som radiohalsband eller GPS-telemetri. På grund av detta tror jag att vi kan lära oss mycket genom att arbeta med populationer i fångenskap så länge arbetet görs inom ett sammanhang som strävar efter att förstå hur det relaterar till vilda djur. Vi arbetar till

exempel med undulater i fångenskap, och försöker återskapa sociala sammanhang som vi kan se i det vilda och förstå hur det påverkar deras inläring av ljud.

Fråga: Du nämnde undulater, de är en intressant art, eller hur? De är extremt kända i fångenskap, men vi vet faktiskt väldigt lite om hur de lever och betar sig i det vilda.

Undulater är en stor utmaning i det vilda då de är nomadiska, de bor i delar av centrala Australien där det är mycket torrt och de följer därför regnskurar och de gör det i flockar om miljoner; du kan hitta helt magnifika foton på internet med superflockar av undulater. Att försöka följa en individ i en sådan flock är långt bortom de verktyg vi har till vårt förfogande nu.

Fråga: Jag kommer lägga fram en annan mening nu - en fascinerande sammanfattning av boken som helhet och den drar slutsatsen att människor är de mest papegojlika av däggdjur. Jag tyckte att det är en underbar omkastning av den vanliga antropocentriska tanken att djur är lika oss istället för tvärtom. Det är en stor fråga, men om vi tänker på vilda papegojor på det sättet - att vi är de mest papegojlika av däggdjuren - tror du att vi skulle ta hand om dem lite bättre?

Jag hoppas verkligen det. Jag tror att detta har varit en underliggande motivation för mig som lärare i allmänhet, att om vi kan hjälpa människor förstå den naturliga världen runt oss bättre, så kan vi ha mer empati för den världen och ta hand om den bättre, och på ett sätt vore det mer hållbart. Att tänka på människor som kanske mer papegojlika kan verkligen lära oss en del om vad vi är och hur vi kom att bli så här. Jag tror att en del av mitt arbete om röstinläring egentligen handlar om att försöka förstå vad det är med papegojor som ledde till evolutionen av denna förhållandevis sällsynta förmåga, och i vilken omfattning liknande omständigheter var närvarande hos våra egna förfäder och drev evolutionen av röstinläring som ligger bakom vårt egen språk.

Fråga: Det är något du studerade med gulnackade amazoner i Costa Rica; kan du berätta mer om det?

Nu har vi nått min egen speciella passion, att förstå varför papegojor är sådana fantastiska imitatorer - varför papegojor utvecklade förmågan att lära sig vokalisering. Papegojor har format en relativt sällsynt fylogenetisk förmåga, det vill säga de har utvecklats upprepade gånger i olika härstamningar. Och dessa härstamningar är inte varandras närmaste släktingar, vilket antyder att denna förmåga att förändra vokaliseringar baserat på sociala erfarenheter har utvecklats flertalet gånger och att den nervförmågan - hjärnmaskineriet som ligger bakom denna förmåga - har utvecklats flertalet gånger. För mig har detta varit ett riktigt intressant pussel under min karriär.

Fråga: Jag tyckte att det var en helt fantastiskt fascinerande del av boken, fast jag får erkänna att jag tyckte allihop var fascinerande! Jag läste boken som någon som älskar papegojor oavsett, men min personliga bakgrund är som allmän fågelmanniska och jag inser hur mycket jag fått ut av boken som fågelmanniska; jag tror att alla som är intresserade av fåglar överhuvudtaget kommer få mycket ut av boken.

Tack, det är vad jag också hoppas. Jag tror att alla vetenskapsmän gärna vill tro att deras arbete är i stora drag intressant för folk även utanför deras snäva cirkel av folk som kanske är intresserade bara av papegojor eller av röstinläring hos papegojor. Papegojor är verkligen märkvärdiga på många sätt, så jag tror att de kan lära oss mycket om den naturliga världen och om hur evolutionen har arbetat för att lösa problem med att överleva i vår värld.

Fråga: En procentandel av vinsten från försäljningen av boken går till att stödja World Parrot Trusts arbete; det är en mycket generös gest. Var det något som Cathy bestämde från början?

Ja, det var vad Cathy ville. Hon började först diskutera boken med Jamie Gilardi, WPTs exekutiva direktör, som var hennes student för många år sedan. Det var alltid sett som ett samarbete, och det var Cathys önskan redan från början att hennes del av vinsterna från försäljningen skulle gå direkt till att stödja bevarandearbetet som World Parrot Trust sysslar med. Det är ett mycket passande sätt för hennes arbete att leva vidare.

Om författarna

Dr Catherine Toft var professor vid University of California, Davis. Hon var evolutionsbiolog och papegojålskare, både av vilda och de i fångenskap. Att skriva 'Parrots of the Wild' var ett kärleksverk för Cathy. Det var hennes sista önskan att använda vinsterna från boken till att hjälpa papegojor världen över.

Dr Tim Wright är docent vid New Mexico State University. Forskningen i Wrights labb fokuserar på funktionen och evolutionen av vokal kommunikation hos papegojor.

LYSSNA PÅ INTERVJUN

Gå online och lyssna på hela intervjun med Dr Tim Wright:

www.parrots.org/potw

SKAFFA BOKEN

Parrots of the Wild, A Natural History of the World's Most Captivating Birds är publicerad av Universitet of California press och finns för försäljning genom WPT online på:

www.parrots.org/potw

PsittaNytt

GENSEKVENSERING AV KAKAPO

Genom ett banbrytande projekt kommer en art få hela sin vilda population gensekvenserad. Det finns nu 125 vuxna kakapo (*Strigops habroptila*) i det fria. Under många årtionden har forskare från Nya Zeelands bevarandedepartement samt volontärer arbetat för att rädda den kritiskt hotade papegojan, genom en rad olika insatser såsom handuppfoädnng av unga, stödmatning, hälsoövervakning och fertilitetstester. Nu tillkommer ett nytt sätt: gensekvensering. Analyser kommer ge mycket välbehövd data om fertilitet och mottaglighet för sjukdom, och om vilka djur som är nära släkt (för att undvika inavel). När resultaten studeras hoppas flera forskare kunna reda ut fler svar om denna gåtfulla fågel. Läs mer online: <http://tinyurl.com/kakapo125>

VÄSTLIGA MARKPAPEGOJOR LYCKAS FLY UN DAN SKOGSBRÄNDER

Den västliga markpapegojan (*Pezoporus wallicus flaviventris*, Western Ground Parrot), vars område har begränsats till Fitzgeralds och Cape Arida nationalparker, riskerar utrotning i det vilda. Det finns nu endast 140 vilda fåglar kvar av arten. Förra året drabbades populationer än mer av kraftiga skogsbränder i Cape Arid-området. Nyligen har personal från Department of Parks and Wildlife Western Anstralia, tillsammans med volontärer från Friends of the Western Ground Parrot, både hört och sett fåglar i Nuytsland Nature Reserve, nära Cape Arid, för första gången sedan 2006.

Detta var en stor lättnad för bevarandebiologer som arbetade med arten, då dessa fåglars ekologi fortfarande är lite av ett mysterium. Vad vi vet är att de tillbringar större delen av sina liv på marken, och äter en blandning av frön, löv, skott och små insekter. De häckar troligtvis mellan juli och oktober och kan flyga långa distanser till olika födersöksplatser. De hotas av habitatförlust på grund av jordbruk, introducerade rovdjur och ofta förekommande skogsbränder.

Läs mer online: tinyurl.com/WGPfire

Möjligheter

BELIZE BIRD RESCUE

Letar du efter en möjlighet att arbeta med papegojor i Belize? Belize Bird Rescue letar efter praktikanter och volontärer som brinner för naturlig och vill använda sina färdigheter för att hjälpa vilda fåglar tillbaka dit de hör hemma. Belize Bird Rescue är en icke vinstdrivande räddningsorganisationscentrum som rehabiliterar och släpper tillbaka Belizes inhemska fåglar. Kontakta dem om du vill veta mer och ta reda på vad du kan göra för att gälla fåglarna flyga fria:
belizebirdrescue@gmail.com
belizebirdrescue.com

ECHO OCH ARA PROJECT - LETAR VOLONTÄRER

WPTs partners Echo och Ara Project (Ara-projektet) bedriver viktigt arbete för papegojor, i Bonaire respektive Costa Rica, och är alltid i behov av fler volontärer! Om du har tid att hjälpa till, ta en titt på deras pågående möjligheter genom att följa länkarna nedan och se om du skulle passa in.

Voluntärarbete med Echo: echobonaire.org/volunteer

Voluntärarbete med Ara Project: thearaproject.org

Händelser

2016 ÅRS AVIAN DISCOVERY TOURS TAR SIG TILL AVLÄGSNA FÅGELPLATSER I AUSTRALIEN

Avian Discovery Tours har släppt sin resplan för 2016! Detta års fågeldestinationer inkluderar Alice Springs i Northern Territory, Bowra Reserve & O'Reilly's retreat i lantliga Queensland, Cairns, och de blöta tropikerna inklusive stora barriärrevet! Lägg till Adelaide med omgivningarna, Gluepot och Grampian Mountains och det blir en extraordinär papegojresa.

Papegojor som regelbundet ses på denna resa inkluderar undulater och dubbelögd fikonpapegoja, inkakakaduor och hjälmkakaduor, samt flertalet loriarter - upp till 30 olika papegojarter allt som allt. Gästerna får bekväma transportmöjligheter, bra boende och experiguider. Resan består av olika längder vilket ger ett överkomligt pris och en spännande resa för alla. Som alltid går en andel av vinsten från varje resa till World Parrot Trusts bevarandeprogram.

Lär mer och boka din plats: <http://aviandiscoverytours.com>

THINK PARROTS 2016

Den 19:e juni är det för femte året i rad dags för dem oerhört populära mässan Think Parrots, för de som brinner för papegojor och vill ge sina fåglar den bästa skötseln möjlig. En bred variation av utställare kommer vara där, från mathandlare till resespecialister, inklusive World Parrot Trust. Mössan kommer återigen bjuda på Storbritanniens mest kunniga experter för att diskutera viktiga ämnen rörande husdjur och vilda papegojor.

I år kommer David Woolcock, styrelsemedlem i World Parrot Trust och intendent vid Paradise Park, Cornwall, hålla ett föredrag som fokuserar på berikning och träning av papegojor. Det kommer finnas papegojvänliga plantor till salu, inklusive de lättodlade källfräner och buddleja. De flesta papegojor älskar nygroddat och vitaminrikt vetegräs och det kommer finnas gratisprover som du kan ta med hem och odla, plus massvis av idéer och råd för att tillverka säkra leksaker hemma.

Köp dina biljetter: <http://www.thinkparrots.co.uk>

8:E ÅRLIGA PAPEGOJÄLSKARKRYSSNINGEN - 8TH ANNUAL PARROT LOVER'S CRUISE

6-13 november: södra Karibien

Upplev några av de blåaste vatten och bästa sightseeing i världen! Utbilda dig själv med papegojseminarium ombord och få en chans att se vilda papegojor på exklusiva utflykter. En spektakulär kryssning för alla papegojentusiaster! Anlöpningshamnarna inkluderar: St Thomas, Barbados, St Lucia, St Kitts & St Maarten.

Boka din plats idag!

carolstravelttime@gmail.com (USA) 1-510-200-5665

WWW.PARROTLOVERSCRUISE.COM